

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 919

гр. София, 10.01.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 156 СЪСТАВ, в закрито заседание на десети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВАСИЛ В. АЛЕКСАНДРОВ**

като разглежда докладваното от **ВАСИЛ В. АЛЕКСАНДРОВ** Гражданско дело № 20221110100753 по описа за 2022 година

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

гр. София, 10.01.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, II Г. О., 156-ти състав в закрито заседание на десети януари през две хиляди двадесет и трета година, в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ВАСИЛ АЛЕКСАНДРОВ

като разглежда докладваното от съдия Васил Александров гр. д. № 753/2022 г. по описа на СРС, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Подадена е искова молба от В. М. Г. срещу Многопрофилна болница за активно лечение на белодробни болести „Света София“ ЕАД, като се твърди, че страните се намирали в трудово правоотношение възникнало въз основа на трудов договор № 236 6/30.07.2018 г. за длъжността „Главна медицинска сестра“, който бил сключен при условията на чл. 68, ал. 1, т. 4 КТ – до провеждане на конкурс. Поддържа, че била участвала в конкурс, като на 21.11.2018 г. била уведомена, че била класирана на първо място. Навежда доводи, че с допълнително споразумение № 683/21.11.2018 г. бил сключен нов трудов договор, като било възникнало трудово правоотношение въз основа на спечеления конкурс. Сочи, че от ответника не била издадена заповед за прекратяване на съществуващото до този момент трудово правоотношение. Излага съображения по отношение на характера на допълнителното споразумение, като сочи, че запазвала длъжността си до провеждане на нов конкурс след три години за заеманата длъжност. Твърди, че докато се намирала в болничен за периода 15.11.2021 г. до 21.11.2021 г. била получила писмо от 16.11.2021 г., с което ѝ била връчена Заповед № 716/08.11.2021 г., която била издадена на основание чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ, като от заповедта узнала, че трудовото правоотношение се прекратявало считано от 22.11.2021 г., а основанието бил изтичане на уговорения срок по трудовия договор. Поддържа, че издадената уволнителна заповед била незаконосъобразна, тъй като както към момента на заповедта, така и към момента на подаването на исковата молба не бил обявен конкурс за заемане на длъжността „Главна медицинска сестра“. Инвокира доводи, че трудовият договор от 30.07.2018 г. бил прекратен по силата на закона, а нямало заповед за прекратяване на допълнителното споразумение от 21.11.2018 г. Сочи, че от уволнителната

заповед не ставало ясно точно кое правоотношение се прекратява, поради което прави извод за немотивираност на заповедта. Освен това в заповедта се сочело, че се прекратява трудов договор № 236/30.07.2018 г., какъвто не била сключвала, тъй като бил сключен трудов договор № 236 б/30.07.2018 г. за длъжността „Главна медицинска сестра“. Твърди, че допълнителното споразумение имало характер на нов трудов договор. Поддържа, че към момента на издаването на уволнителната заповед не бил изтекъл тригодишният срок за длъжността и не бил обявяван нов конкурс. Развива доводи, че била освободена от работодателя, тъй като била „неудобен“ служител, тъй като била председател на работническата синдикална конфедерация „НКН“, а освен това била председател на контролния съвет на Синдиката на българските медицински специалисти, като сочи, че единствената цел е да се покаже на останалите работници и служители, че техните трудови отношения не са от значение и трудовото законодателство се прилага както е удобно, което обосновава. Прави извод, че се ползвала с предварителна закрила по чл. 333 КТ, като председател на „НКТ“, а отделно от това страдала от онкозаболяване, за което не било искано съгласието на Инспекцията по труда, така и на синдикалната организация. Евентуално сочи, че ако не се ползва с предварителна закрила, то тригодишният срок за прекратяването на трудовото правоотношение изтичал на 05.12.2021 г., което аргументира. Твърди, че в случая е налице злоупотреба с право по смисъла на чл. 8, ал. 1 КТ, за което прави обосновка от фактическа и правна страна, като освен това била налице дискриминация по признака „лично положение“. Поддържа, че тъй като уволнението било незаконно се дължало обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ в размер на 21021,00 лева за периода от 01.12.2021 г. до 01.06.2022 г., което било определено на базата на БТВ за последния пълен отработен месец, предхождащ месеца на уволнението – м.10.2021 г., като възнаграждението било в размер на 3503,50 лева. Навежда доводи, че се дължало и обезщетение в размер на една брутна работна заплата от ответника в размер на 3503,50 лева, поради неспазен срок на предизвестието, както и сумата от 796,25 лева – незаплатено обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 5 дни за 2020 г. Прави доказателствени искания за приемане на писмени доказателствени средства, както и по реда на чл. 190 ГПК да бъде задължен ответника да представи трудовото досие на ищеца и конкурсната документация от 2018 г., както и за допускане на ССЧЕ по задачи формулирани в исковата молба, както и за допускане събирането на гласни доказателствени средства, чрез разпит на двама свидетели, при режим на довеждане за установяване на обстоятелства свързани с това как ищцата се е спряла с изпълнение на задълженията си и имало ли е дискриминация от страна на ответника. Иска уволнението да бъде признато за незаконно и да бъде отменено, както и да бъде възстановена на заеманата преди това длъжност, както и присъждане на претендираните обезщетения. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е подаден отговор на исковата молба, с който предявените искове се оспорват. Твърди, че длъжността „Главна медицинска сестра“ била конкурсна длъжност, която се заемала за срок до 3 години след проведен конкурс по чл. 90 и сл. КТ. Поддържа, че ищцата била постъпила на длъжността както твърдяла – по трудов договор до конкурс, а след това въз основа на конкурс, като трудовият договор изтичал на 21.11.2021 г. – ден неделя. Навежда доводи, че с процесната уволнителната заповед, ищцата е била уведомена, че считано от 22.11.2021 г. трудовото правоотношение се прекратява, поради изтичане на срока на длъжността, която била конкурсна. Развива съображения, че са били налице предпоставките за приложение на правилото на чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ. Аргументира, че освен това ищцата имала възможност, съобразно правилата на КТ да подаде заявление до работодателя да бъде назначена на длъжността до провеждането на конкурс, което не била сторила. Твърди, че уволнителната заповед е законосъобразна, което обосновава. Инвокира доводи, че закрилата по чл. 333 КТ не се прилагала при уволнителното основание по чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ. Поддържа, че с оглед ангажираните доказателства по делото нямало данни да е налице злоупотреба с право или дискриминация

на твърдения от ищеца признак „лично положение“, като сочи, че прекратяването на трудовото правоотношение изобщо не касаело синдикалната дейност на ищцата, а освен това към момента на прекратяване на правоотношението между ответника и синдиката нямало КТД, в който ищцата да заема ръководна длъжност. Излага съображения за неоснователност на претенцията за заплащане на обезщетение за неспазения срок за предизвестие, тъй като в случая такъв не се дължал, а трудовото правоотношение се прекратявало изтичането на срока. Твърди, че на ищцата ѝ е заплатено претендираното обезщетение за 5 дни годишен отпуск 2020 г. Иска отхвърляне на предявените искове.

С Разпореждане от 05.04.2022 г., постановено по гр. д. № 753/2022 г. по описа на СРС, I I Г. О., 156-ти състав е върната исковата молба **в частта** по предявения иск за установяване, че клаузите залегнали в трудово договор № 236/30.07.2018 г. са считат за неразделна част от Допълнително споразумение № 683/21.11.2018 г. Разпореждането е потвърдено с Определение от 5859/21.06.2022 г. по в. ч. гр. д. № 4855/2022 г. по описа на СГС, като същото е недопуснато до касационно обжалване с Определение № 50353/04.10.2022 г. по описа на ВКС по ч. гр. д. № 3356/2022 г., I V Г. О. Следователно разпореждането е влязло в сила.

С оглед твърденията в исковата молба и отговора на искова молба, съдът намира следното:

СРС, 156-ти състав е сезиран с първоначално обективно, кумулативно съединени конститутивни и осъдителни искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 КТ, чл. 344, ал. 1, т. 3, във вр. чл. 225, ал. 1 КТ, чл. 224, ал. 1 КТ и чл. 220, ал. 1 КТ.

Тежестта на доказване, тоест задължението за установяване законността на уволнението носи ответникът по настоящото дело. Законността на едностранното прекратяване на трудовото правоотношение на основание изтичане на уговорения срок, предполага, че в обективната действителност следва да се осъществили следните материални предпоставки: **1)** наличието на валидни трудово правоотношение; **2)** трудовото правоотношение да било срочно, като длъжността е била конкурсна, поради което трудовото правоотношение възникнало на основание чл. 68, ал. 1, т. 4 КТ; **3)** да е изтекъл предвидения в закона и/или договора срок.

По отношение на доводите за наличието на предварителна закрила ищцата следва да установи пълно и главно, че попада в кръга на лицата ползващи се от предварителна закрила по смисъла на чл. 333 КТ, съответно, че уволнителното основание попада в обхвата на разпоредбата, а ответника следва да установи, че е извън хипотезите на абсолютна защита е взел необходимото съгласие или становище за уволнение на ищеца.

С оглед въведените от ищеца твърдения за наличието на злоупотреба с право, съдът намира, че последният носи доказателствената тежест да установи пълно и главно обстоятелствата на който основава твърденията си за наличието на злоупотреба с право – а именно, че работодателят е упражнил превратно субективното си право с единствено намерение да упражни потестативното си право да прекрати трудовото правоотношение в противоречие с целта на закона (арг. от граматическото, систематичното и телеологическото тълкуване на чл. 8, ал. 1, във вр. ал. 2 КТ и чл. 154, ал. 1 КТ).

Основателността на така предявения иск за обезщетение за оставане без работа в следствие на незаконното уволнение е обусловена от основателността на иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна, като ищецът носи доказателствената тежест да установи пълно и главно, че е останал без работа за процесния период, съответно, че е работил на по-ниско платена работа, както и размерът на претенцията си, а ответникът носи доказателствената тежест да установи плащане на претендираното обезщетение.

Спорното материално право за претендираното обезщетение за неизползван платен

годишен отпуск е обусловено от проявлението в обективната действителност на следните материални предпоставки (юридически факти): **1)** между страните да е било налице трудово правоотношение, което да е прекратено; **2)** ищецът да е имал право на платен годишен отпуск за съответната година, които да не е ползван; **3)** работодателят да не е заплатил обезщетението при прекратяване на трудовото правоотношение. Първите две материални предпоставки следва да бъдат доказани от ищеца, а третата от ответника.

За да възникне правото на парично обезщетение по чл. 220, ал. 1 КТ, следва в обективната действителност да са настъпили следните юридически факти: **1.** наличието на валидно възникнало трудово правоотношение; **2.** трудовото правоотношение да е прекратено на основание, което изисква да бъде дадено предизвестие и **3.** работодателят да не е спазил уговорения в договора или предписания в закона срок на предизвестие.

Ищецът носи доказателствената тежест да установи първите две материални предпоставки, а ответникът следва да установи третата материална предпоставка, съответно, че е заплатил дължимото обезщетение в пълен размер.

Настоящият съдебен състав счита, че следва да допусне представените към исковата молба, тъй като са допустими, относими и необходими за разрешаването на правния спор.

Съдът намира, че доказателственото искане на ищцата за допускане ССЧЕ по въпросите поставени в исковата молба и уточнителните молби е основателно, тъй като същото е процесуално допустимо – направено е своевременно, а с оглед предмета на правния спор и разпределената доказателствена тежест е относимо и необходимо към предмета на правния спор.

Настоящият съдебен състав намира, че е неоснователно искането за допускане на събирането на гласни доказателствени средства, чрез разпит на двама свидетели, при режим на довеждане за установяване на обстоятелства свързани с това как ищцата се е спряла с изпълнение на задълженията си и имало ли е дискриминация от страна на ответника. Въпреки, че искането е направено своевременно и е процесуално допустимо, то същото не е неотнормимо към предмета на правния спор, вкл. с оглед факта, че самата ищца сочи, че не предявява иск за дискриминация.

Следва да бъде оставено без уважение и доказателственото искане на ищцата по реда на чл. 190 ГПК, съответно по чл. 186 ГПК – за СУ, за да се придобие информация или да се представи трудовото й досие. Искането е процесуално допустимо, тъй като е направено своевременно, но е неотнормимо към предмета на правния спор в едната си част, а в друга с оглед допуснатото заключение на ССЧЕ е не необходимо. Следователно искането трябва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран, Софийският районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание по делото на **13.02.2023 г. от 10,00 ч.**, за която дата и час страните да бъдат призовани, а на ищеца да се връчи препис от отговора на исковата молба с приложенията на ответника, като съдът им указва **най-късно** до първото по делото заседание да вземат становище във връзка с дадените указания и доклада по делото, като предприемат съответните процесуални действия в тази връзка.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ към спогодба за уреждане окончателно на правния спор, предмет на делото!

ДОПУСКА на основание чл. 146, ал. 4 ГПК всички приложени към исковата молба писмени доказателствени средства.

ДОПУСКА изслушването на заключението съдебно-счетоводна експертиза по задачите, поставени в исковата молба, **при депозит 300,00 лева, вносими от бюджета на Софийски районен съд в едноседмичен срок** от съобщението.

НАЗНАЧАВА за вещо лице М.М. която да бъде уведомена да работи по допуснатата експертиза.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателственото искане на ищцата за допускане събирането на гласни доказателствени средства, чрез разпит на двама свидетели, при режим на довеждане за установяване на обстоятелства свързани с това как ищцата се е спряла с изпълнение на задълженията си и имало ли е дискриминация от страна на ответника.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателственото искане на ищцата по реда на чл. 190 ГПК, съответно по чл. 186 ГПК – за СУ, за да се придобие информация или да се представи трудовото ѝ досие.

ОБЯВЯВА на страните проекто-доклад по делото, съобразно мотивната част на настоящото определение.

НАСОЧВА СТРАНИТЕ КЪМ ПРОЦЕДУРА ПО МЕДИАЦИЯ.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите, който може да бъде видян на електронен адрес: (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>). Медиацията е платена услуга. Към Софийски градски съд действа Програма „Спогодби”, осигуряваща, за момента, безплатно провеждане на процедура по медиация, от която страните също могат да се възползват. Повече информация за Програма „Спогодби” може да бъде получена всеки работен ден от 9:00 до 17:00 часа от **Мариана Николова** - Съдебен координатор Програма "Спогодби" при Софийски районен съд тел. 02/8955 423; **Юлиана Шулева** - Съдебен координатор Програма "Спогодби" при Софийски градски съд тел. 02/9219 413 в Съдебната палата – гр. София (вход откъм ул. „Позитано”), тел. 9219 413 или от **Мариана Николова** на тел. 8955423 и ел. адрес: spogodbi@src-bg.org, както и в Центъра за спогодби и медиация, който се намира в гр. София, бул. „Цар Борис III” №. 54, ет. 2, в сградата на Софийски районен съд. Подробности за Програма „Спогодби” включително и за естеството на процедурата могат да бъдат видени и на електронен адрес: <http://srs.justice.bg/srs/82-Програма%20%22Спогодби%22> .

УКАЗВА на страните, че при постигане на спогодба и в случай, че се нуждаят от съдействието на съда, за да бъде одобрена или се нуждаят от съдействие при организиране на срещата по медиация, следва да уведомят писмено чрез деловодството на състава, като посочат електронен адрес или телефон с оглед насрочване на заседанието за одобряване на спогодбата в максимално кратък срок.

ИЗЯСНЯВА на ищеца, че ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се връчи на страните!

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____

